

[Indenrigsministeren]

Statistik alligevel ønsker at anvende personnumre som statistikgrundlag, er årsagen at finde i de fordele, som dette medfører ud fra hensynet dels til begrænsning af arbejdet i kommunerne med indberetning af statistikdata, dels til en effektiv udnyttelse set fra et anvendelsessynspunkt. Sidstnævnte formål må selvsagt på baggrund af bistandslovens betydning tillægges stor vægt.

Kravet om sikring – og det er det, jeg forstår hr. Hagen Hagensen særlig ser på, og det er jeg også enig i – af borgernes privatliv tilgodeses ifølge Danmarks Statistik derved, at oplysningerne kun anvendes til statistiske formål. De bliver ikke videregivet til andre, hverken private eller offentlige myndigheder. F. eks. vil socialministeriet ikke under henvisning til § 23 i loven om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender hos Danmarks Statistik kunne få oplysninger om enkeltpersoner, men må i givet fald henvende sig til den enkelte kommune. Altså ingen oplysning udadtil om de oplysninger, man beder om.

Jeg kan derfor ikke rigtig se det rimelige i, at man netop på dette område fremfor på andre områder, f. eks. skatteområdet, hvor personnummeret anvendes, skulle stoppe op og afvente registerlovens endelige vedtagelse. Jeg vil stadig væk understrege, at jeg er enig i beskyttelsen af privatlivets fred.

Endelig skal jeg anføre, at det efter min opfattelse ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt ikke er betænkeligt i Danmarks Statistik at anvende personnummeret som identifikation fremfor at anvende navn og adresse for de pågældende personer. Det afgørende – og det for mig meget afgørende – må være de sikkerhedsforanstaltninger, der opretholdes omkring registrene, og her har jeg fuld tillid til Danmarks Statistik og er i øvrigt enig med spørgeren i, at sikkerheden skal være til stede.

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg begynde med at sige tak til ministeren for det svar, han gav, og hvori han jo kom ind på flere ting end den, jeg egentlig havde spurgt om. Lad mig så i den forbindelse have lov at tage skatteområdet først, det har vi netop i et spørgsmål tidligere på dagen fået – så vidt jeg har forstået – klaret af derhen, at det netop kun er vedkommende

organ inden for skattevæsenet, der kan gøre brug af dette CPR-nummer, det kan ikke videregives til andre og bør heller ikke kunne det.

Jeg er da ganske klar over, at der i lov om Danmarks Statistik er en bestemmelse om, at man til brug for det arbejde, man har, kan kræve at få meddelt de oplysninger, som offentlige myndigheder og institutioner er i besiddelse af. Det er den hjemmel, man bruger til at give kommunerne pålæg om at udlevere numre til brug for Danmarks Statistik. Men jeg forstår ikke, hvorfor man vil gøre det netop i en periode, hvor vi er inde på at overveje hele dette ømfindtlige område, når forholdet er det, som ministeren nys bekræftede heroppefra, at Danmarks Statistik vil være i stand til at udføre arbejdet uden at have CPR-numre. Så er det meget godt, at man siger, at de kun går til brug netop derinde, og at de ikke bliver videregivet til andre.

Jeg takker for denne del af svaret, men vil så gerne stille et tillægsspørgsmål til ministeren: hvad agter ministeren at gøre over for de kommuner, der muligvis vil undlade at udlevere disse numre? Jeg ved, at ministeren til dagspressen har udtalt, at man kunne pålægge dem dagbøder. Jeg vil navnlig gerne have uddybet, hvem »dem« er i den forbindelse, det kunne blive ganske sjovt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hvis der endelig spørges om, hvem »de« er, når det drejer sig om dagbøder, så er sagen den, at lige så vel som private borgere skal overholde lovgivningen, så skal kommuner og amtskommuner også gøre det, og i tilfælde af dagbøder, hvad jeg skal komme tilbage til, er det naturligvis kommunalbestyrelsens eller amtsrådets medlemmer.

Det er rigtigt, som hr. Hagen Hagensen siger, at man kan bruge oplysningerne uden CPR, men det er besværligt.

Jeg synes, at man i hele diskussionen om CPR-numrene skulle, om jeg så må sige, slå lidt koldt vand i blodet. Jeg har selv offentliggjort mit eget CPR-nummer, og jeg vil give det til hvem som helst. Det, der er afgørende, er, i hvilket omfang det bliver brugt og udleveret til andre, og her tror jeg, at jeg er enig med spørgeren.

Må jeg dernæst sige til hr. Hagen Hagensen, at fristen for kommunerne for indleve-